

CONCESSIÓ
DE LA
MEDALLA
I DE LA PLACA
NARCÍS
MONTURIOL
-2012-

Generalitat de Catalunya

Generalitat de Catalunya

© Generalitat de Catalunya
Departament d'Economia i Coneixement

Tiratge: 300 exemplars
Disseny gràfic: Àlex Ferrer
Disseny de la medalla de la contraberta: Josep Maria Subirachs
1a. Edició: setembre de 2012
Dipòsit legal: B.26861-2012
Fotocomposició i impressió: Arts Gràfiques Orient S.A.
Coordinació de l'edició i producció: Direcció General de Recerca,
Secretaria d'Universitats i Recerca

DEPARTAMENT ADJUNT
A LA PRESIDÈNCIA

DECRET 86/1982,

de 15 d'abril, pel qual es creen la Medalla i la Placa Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic.

Amb la finalitat d'honorar les entitats o persones que s'hagin destacat marcadament pels serveis prestats a Catalunya per al progrés científic i tecnològic, cal instituir unes distincions que siguin atorgades per la Generalitat de Catalunya als qui en siguin creditors

Per això, a proposta del Conseller Adjunt a la Presidència i d'acord amb el Consell Executiu,

DECRETO:

Article primer. - Es creen la Medalla i la Placa Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic per distingir les persones físiques i jurídiques que, per llurs mèrits, hagin contribuït destacadament a l'aportació de Catalunya en els camps científic i tecnològic. La Medalla s'atorgarà a persones físiques i la Placa a persones jurídiques.

Article segon. - Aquestes condecoracions seran executades en argent i la Medalla tindrà una miniatura.

Article tercer. - La concessió d'ambdues condecoracions serà feta per Decret a proposta del President o d'un Conseller i per acord del Consell Executiu.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. - Es faculta el Conseller Adjunt a la Presidència per dictar les disposicions adients per al desplegament d'aquest Decret.

Segona. - Aquest Decret entrarà en vigor el mateix dia de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat.

Barcelona, 15 d'abril de 1982

JORDI PUJOL
President de la Generalitat de
Catalunya

MIQUEL COLL I ALENTORN
Conseller Adjunt a la
Presidència

DECRET

82/2012, de 17 de juliol, de concessió de la Medalla i de la Placa Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic a tretze personalitats i tres institucions.

Mitjançant el Decret 86/1982, de 15 d'abril, es van crear la Medalla i la Placa Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic per distingir les persones i entitats que, per llurs mèrits, hagin contribuït de manera destacada al desenvolupament de la ciència i la tecnologia a Catalunya.

La Generalitat de Catalunya considera oportú concedir novament aquests guardons en reconeixement a la trajectòria científica dels guardonats.

Per això, a proposta del conseller d'Economia i Coneixement i amb l'acord previ del Govern,

Decreto:

Article 1

Atorgar la Medalla Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic a les persones següents:

Salvador Barberà Sández

Doctor en Economia per la Northwestern University (EUA). Catedràtic d'economia a la Universitat Autònoma de Barcelona i a la Barcelona Graduate School of Economics. Director del consorci de recerca Markets, Organizations and Votes in Economics (MOVE). És un reconegut expert en teoria de l'elecció social, l'anàlisi de mètodes de vot i el disseny constitucional. També ha contribuït a l'estudi de les preferències individuals i de la formació estratègica de coalicions.

Joaquim Bruna i Floris

Llicenciat en matemàtiques per la Universitat de Barcelona. Doctor en matemàtiques per la Universitat Autònoma de Barcelona i catedràtic de matemàtiques en aquesta mateixa universitat. Director del Centre de Recerca Matemàtica (CRM). El seu àmbit de recerca s'orienta al voltant de l'anàlisi matemàtica, concretament en la teoria de funcions de variable real i complexa, en una i diverses variables, l'anàlisi harmònica, l'anàlisi global en varietats i les matemàtiques del processament del senyal.

Luisa F. Cabeza

Doctora en enginyeria industrial per l'Institut Químic de Sarrià. Catedràtica del Departament d'Informàtica i Enginyeria Industrial de la Universitat de

Lleida. La seva recerca versa sobre el reciclatge de residus sòlids d'adobatge. Va crear el Grup de Recerca GREA que estudia l'emmagatzematge d'energia tèrmica per a diferents aplicacions.

Elías Campo Güerri

Catedràtic d'anatomia patològica de la Universitat de Barcelona. Director de recerca de l'Hospital Clínic. Coordinador del projecte Genoma de la leucèmia limfàtica crònica (LLC) i editor de la classificació de les neoplàsies hematològiques de l'Organització Mundial de la Salut. La seva recerca està centrada en la caracterització de neoplàsies limfoides i dels mecanismes genètics i moleculars implicats en el seu desenvolupament i progressió.

Joaquim Casal i Fàbrega

Doctor en enginyeria industrial per la Universitat Politècnica de Catalunya i catedràtic d'enginyeria química a la mateixa universitat. És un dels introductors de l'anàlisi del risc tecnològic a l'Estat espanyol, amb una important tasca de recerca en l'estudi d'explosions, incendis i fuites tòxiques.

Josep Domingo Ferrer

Catedràtic de ciència de la computació a la Universitat Rovira i Virgili, on dirigeix la Càtedra UNESCO de Privadesa de Dades. La seva recerca se centra en les tecnologies de privadesa i seguretat de dades, incloent-hi el secret estadístic i els protocols criptogràfics, amb èmfasi en la conciliació de privadesa, seguretat i funcionalitat en la societat de la informació.

Dieter Einfeld

Llicenciat en física i enginyeria física a la Universitat Tècnica de Berlín. Doctor en física del plasma. És el responsable del disseny, la fabricació, el muntatge i la posada en marxa dels acceleradors d'ALBA, la primera font de llum de sincrotró d'Espanya. També ha participat en el disseny dels sincrotrons BESSY I, ANKA, ASP i SESAME. És membre del comitè tècnic d'assessorament d'acceleradors a diferents fonts de llum de sincrotró d'arreu del món.

Climent Giné i Giné

Doctor en psicologia. Degà i professor titular de la facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i de l'Esport Blanquerna de la Universitat Ramon Llull. La seva docència i la seva recerca se centren en l'atenció a les famílies amb fills amb discapacitat i l'avaluació dels serveis per a aquestes persones per tal de promoure'n la qualitat de vida.

Maria Pau Ginebra Molins

Catedràtica de ciència dels materials a la Universitat Politècnica de Catalunya. Directora de la Divisió de Biomaterials del Centre de Recerca en Enginyeria Biomèdica (CREB). La seva àrea de recerca és el disseny de nous

biomaterials per a la medicina regenerativa i l'alliberament controlat de fàrmacs, especialment en el camp de la regeneració òssia.

Jordi Isern i Vilaboy

Doctor en física per la Universitat de Barcelona. Professor d'investigació del CSIC. Director de l'Institut d'Estudis Espacials de Catalunya (IEEC) i de l'Institut de Ciències de l'Espai. La seva recerca versa sobre l'origen dels elements lleugers, els mecanismes de col·lapse a les estrelles de neutrons, les supernoves de tipus Ia, la cristallització de les estrelles nanes blanques i també sobre l'evolució química de la Galàxia.

Genoveva Martí i Campillo

Doctora per la Universitat de Stanford. Professora d'investigació ICREA al Departament de Lògica, Història i Filosofia de la Ciència a la Facultat de Filosofia de la Universitat de Barcelona. La seva recerca se centra en la reflexió filosòfica sobre la referència i la relació entre els mots del llenguatge i les coses que fa possible parlar sobre el món, representar-lo i transmetre'n informació.

Emilio Montesinos Seguí

Doctor en microbiologia per la Universitat Autònoma de Barcelona. Catedràtic de producció vegetal (patologia vegetal) a la Universitat de Girona. Director del Centre d'Innovació i Desenvolupament en Sanitat Vegetal (CIDSAV), ha contribuït al desenvolupament de la microbiologia agrícola i patologia vegetal, en especial en epidemiologia i el control integrat de malalties dels arbres fruiters.

Núria Sebastián Gallés

Catedràtica de psicologia a la Universitat Pompeu Fabra. La seva recerca se centra en l'estudi de l'aprenentatge i el processament del llenguatge, en especial en poblacions bilingües, desenvolupant models dins de la neurociència cognitiva. Ha estat pionera en la recerca de l'aprenentatge bilingüe en nadons.

Article 2

Atorgar la Placa Narcís Monturiol a les entitats següents:

Institut de Recerca Biomèdica (IRB Barcelona)

Des de la seva creació el 2005 ha assolit avenços biomèdics d'elevat impacte que l'han posicionat com un centre de referència internacional. L'IRB Barcelona fa recerca de frontera en la confluència entre la biologia, la química i la biologia estructural i computacional.

Fero, Fundació d'Estudis i Recerca Oncològica

Creada al 2001 pel Dr. Josep Baselga, té l'objectiu de contribuir al desenvolupament de la investigació oncològica translacional, és a dir, transmetre els resultats de la investigació bàsica a la clínica amb tractaments personalitzats. La integració d'aquestes àrees escurça els temps i els pacients es poden beneficiar al més aviat possible dels avenços contra el càncer. La fundació està dirigida per Piru Cantarell amb el suport del patronat de la fundació.

Obra Social La Caixa

Des de fa més de cent anys, el compromís social és la raó última de l'activitat financera de l'entitat La Caixa per a la construcció d'una societat més justa i cohesionada. L'Obra Social La Caixa contribueix a la difusió i la promoció de la cultura científica i a l'impuls de la recerca d'excel·lència i d'elevat impacte per a la ciutadania.

Barcelona, 17 de juliol de 2012

ARTUR MAS I GAVARRÓ
President de la Generalitat
de Catalunya

ANDREU MAS-COLELL
Conseller d'Economia i Coneixement

SALVADOR BARBERÀ SÁNDEZ

Doctor en economia per la Northwestern University, catedràtic de la Universitat Autònoma de Barcelona i professor de la Barcelona Graduate School of Economics i director del centre de recerca Markets, Organizations and Votes in Economics (MOVE).

La seva recerca s'ha centrat en el camp de l'economia pública, en l'estudi del disseny de mecanismes polítics i econòmics i, en especial, dels procediments orientats a incentivar degudament els agents que participen en la presa de decisions col·lectives. És un reconegut expert en teoria de l'elecció social, l'anàlisi de mètodes de vot i disseny constitucional. També ha contribuït a l'estudi de les preferències individuals, la teoria de la utilitat i la teoria dels jocs, amb especial atenció a la formació de coalicions. És coeditor d'un *Handbook of Utility Theory*, i els seus articles han aparegut a *Econometrica*, *The Review of Economic Studies*, *Journal of Political Economy*, *Quarterly Journal of Economics*, *Games and Economic Behavior* i *Journal of Economic Theory*, entre altres publicacions.

Fellow de l'Econometric Society i d'altres societats, doctor honoris causa per la Universitat Pablo de Olavide, de Sevilla (2007), ha rebut diversos premis de recerca. Ha estat president de la Social Choice and Welfare Society i de la Southern European Economic Association (ASSET). Ha estat director de la *Spanish Economic Review* i de la *Revista Española de Economía*, i membre del consell editorial de diferents publicacions: *Econometrica*, *Games and Economic Behavior*, *Mathematical Social Sciences*, *The Journal of Public Economic Theory*, *Economic Design* i *Economic Theory*.

Ha estat secretari general de Política Científica i Tecnològica del Ministeri d'Educació i Ciència (2004-2006) i el primer director de la Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA) (2000-2004).

JOAQUIM BRUNA I FLORIS

Llicenciat en matemàtiques per la Universitat de Barcelona (1975) i doctor en matemàtiques per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) (1978). Ha realitzat estades postdoctorals a França i als Estats Units. Des de 1984 és catedràtic a la UAB.

El seu àmbit de recerca s'orienta al voltant de l'anàlisi matemàtica, concretament en la teoria de funcions de variable real i complexa, en una i diverses variables, l'anàlisi harmònica, l'anàlisi global en varietats i les matemàtiques del processament del senyal. Ha publicat uns 80 treballs de recerca, ha dirigit nou tesis doctorals i ha participat en diversos projectes de recerca. També ha liderat un grup de recerca consolidat, un *Marie Curie Training Site* i un node d'una xarxa europea.

Editor de la revista *Publicacions Matemàtiques* del 1981 al 1984, ha estat conferenciant convidat del Congrés Europeu de Matemàtiques celebrat a Barcelona (2000) i guardonat amb la Distinció de la Generalitat de Catalunya per a la Promoció de la Recerca Universitària (2001).

Ha estat director del departament de Matemàtiques de la UAB (1998-2002) i impulsor d'un canvi del pla d'estudis a la llicenciatura de Matemàtiques. Va crear el servei de Consultoria Matemàtica, el servei d'Estadística i el màster de Matemàtiques per als Instruments Financers. Col·labora en la redacció dels informes sobre l'estat de la recerca en matemàtiques a Catalunya. Ha estat membre del Comitè Científic de l'International Congress of Mathematicians celebrat a Madrid (2006), redactor del projecte Consolidar-Ingenio Mathematica (2006-2011) i de l'Instituto Español de Matemáticas (IEMath).

Va ser el primer president de la Comissió de Ciències de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya (AQU). És acadèmic de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona (RACAB) i director del Centre de Recerca Matemàtica (CRM) des de 2007

LUISA F. CABEZA

Enginyera química (1992), enginyera industrial (1993), màster en gestió d'empreses (1995) per l'Institut Químic de Sarrià de la Universitat Ramon Llull. Doctora en enginyeria industrial (1996) per aquesta mateixa universitat. Del 1996 a 1998 va fer una estada postdoctoral a l'Eastern Regional Research Center (Agricultural Research Service, USDA, Estats Units).

El 1999 va entrar al departament d'Informàtica i Enginyeria Industrial de la Universitat de Lleida (UdL) on, des de 2006, és catedràtica a l'àrea de coneixement de Màquines i Motors Tèrmics.

Fins aquell moment, la seva recerca va versar sobre el reciclatge de residus sòlids d'adobatge, tot buscant el reciclatge i aplicacions per als productes obtinguts.

Actualment lidera el grup de recerca GREA de la UdL. La seva recerca se centra en la temàtica de l'energia tèrmica, en concret en l'emmagatzematge d'aquesta energia per a diferents aplicacions (edificació, fred, aplicacions industrials, centrals termosolars, etc.).

Té gran projecció internacional ja que participa a l'Agència Internacional de l'Energia com a membre del comitè executiu de l'ECES IA –Energy Conservation through Energy Storage Implementing Agreement–, és *operating agent* de l'Annex 25, *sub-task leader* de l'Annex 24 i membre de l'Annex 23, a més d'haver participat en altres grups de treball en el passat. És també membre del Renewable Heating and Cooling European Platform (RHC Platform), del *board* i *focus group leader* del Thermal Energy Storage, i col·labora amb l'Intergovernmental Panel of Climate Change (IPCC), on ha estat autor principal del *Special Report on Renewable Energy Sources and Climate Change Mitigation* i actualment ho és del *5th Assessment Report*.

ELÍAS CAMPO GÜERRI

Director de recerca de l'Hospital Clínic, catedràtic d'anatomia patològica de la Universitat de Barcelona, coordinador del projecte Genoma de la Leucèmia Limfàtica Crònica i editor de la classificació de les neoplàsies hematològiques de l'Organització Mundial de la Salut (OMS).

Format com a especialista d'anatomia patològica a l'Hospital Prínceps d'Espanya de l'Hospitalet de Llobregat, es va doctorar en medicina per la Universitat de Barcelona. Va realitzar una estada postdoctoral al National Cancer Institute (NIH), Bethesda, Estats Units.

La seva recerca està centrada en la caracterització de neoplàsies limfoides i dels mecanismes genètics i moleculars implicats en el seu desenvolupament i progressió. En els últims anys ha incorporat la informació derivada de la seqüenciació del genoma humà en l'estudi d'aquests tumors i la manera com es poden transferir a la pràctica clínica els resultats derivats d'aquest coneixement.

Ha publicat més de 400 articles. És membre actiu de diferents grups internacionals de treball, forma part dels comitès científics assessors de diverses institucions nacionals i estrangeres i recentment ha estat nomenat director del projecte del Genoma de la Leucèmia Limfàtica Crònica en el Consorci Internacional del Genoma del Càncer. També és president electe de l'European Association for Haematopathology.

Va rebre el premi Josep Trueta de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya (2005) i Balears i el Premi Severo Ochoa d'investigació biomèdica (2011) per la seva trajectòria investigadora.

JOAQUIM CASAL I FÀBREGA

Doctor en enginyeria industrial per la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) i catedràtic d'enginyeria química a la mateixa universitat.

Ha estat un dels introductors de l'anàlisi del risc tecnològic a l'Estat espanyol. En aquest àmbit ha dut a terme una tasca pionera i de difusió, impartint cursos i seminaris tant al nostre país com a l'estranger.

Ha desenvolupat noves metodologies per a la caracterització de riscos en instal·lacions industrials, millorant la modelització matemàtica de les explosions, incendis i fuites tòxiques. Fruit d'aquesta recerca han estat unes dues-centes publicacions d'àmbit internacional. És autor de diversos llibres, entre ells *Evaluation of the effects and consequences of major accidents in industrial plants* (2008), d'àmplia difusió internacional.

El 1992 creà a la UPC el Centre d'Estudis del Risc Tecnològic (CERTEC), del que ha estat director fins al 2010. És el fundador de l'European Meeting on Chemical Industry and Environment, congrés internacional triennal.

Ha dut a terme també una notable tasca en la gestió universitària i de la recerca. Va ser director del departament d'Enginyeria Química de la UPC (1994-1999), vicerector de Política Científica d'aquesta universitat (1999-2001) i director general de Recerca del Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació de la Generalitat de Catalunya (2002-2003). Ha estat membre de la comissió assessora d'Ètica per a la Ciència i la Tecnologia de la Generalitat de Catalunya. És membre de l'Institut d'Estudis Catalans.

JOSEP DOMINGO FERRER

Llicenciat (1988) i doctor (1991) en informàtica per la Universitat Autònoma de Barcelona. També és llicenciat en matemàtiques. És catedràtic de ciència de la computació a la Universitat Rovira i Virgili, on dirigeix la Càtedra UNESCO de Privadesa de Dades.

Els seus interessos de recerca són les tecnologies de privadesa i seguretat de dades, incloent-hi el secret estadístic i els protocols criptogràfics, amb un èmfasi en la conciliació de privadesa, seguretat i funcionalitat en la societat de la informació.

Fellow de l'Institute of Electrical and Electronics Engineers (IEEE) (2011) i premi ICREA Acadèmia (2008), ha estat guardonat amb quatre premis d'emprenedoria (2007-2008) a més del premi TOYPS 2004 i del premi Salvà i Campillo 2003 a la recerca més destacada.

És autor de cinc patents i més de 280 publicacions (índex $h=32$). Ha dirigit 13 tesis doctorals. És coordinador del projecte europeu CO-ORTHOGONAL (5PM), de diversos projectes amb finançament espanyol i nord-americà (U.S. Census Bureau, Cornell University) i de l'equip CONSOLIDER ARES sobre seguretat i privadesa. Actualment és soci dels projectes europeus DwB i Inter-Trust (7PM).

Ha estat president de 12 congressos internacionals i membre del comitè de programa de més de 140 congressos sobre privadesa i seguretat. És coeditor en cap de *Transactions on Data Privacy* i editor associat de *Computer Communications*, *Journal of Official Statistics* i *SORT-Statistics and Operations Research Transactions*.

Ha estat *visiting fellow* a la Universitat de Princeton (2004) i professor visitant distingit a la Universitat de Roma 3 (2011).

DIETER EINFELD

Va estudiar física i enginyeria física a la Universitat Tècnica de Berlín. Va fer el doctorat en física de plasma. Des de 1977 s'ha especialitzat en el camp de la tecnologia d'acceleradors.

Des de 1984 ha exercit com a professor a la Universitat de Dresden, Freiburg i la Universitat de Ciències Aplicades a Emden. La seva especialitat és el disseny de fonts de llum de sincrotró, en especial l'estudi de la dinàmica del feix d'electrons.

Ha treballat en els dissenys de BESSY I (1979), ANKA (1998), ASP (2003), SESAME (2003) i ALBA (2004). A BESSY I va introduir per primera vegada la xarxa magnètica anomenada TBA. Va dissenyar la primera font de llum de sincrotró limitada per difracció l'any 1996. Des de 2004 és el cap de la divisió d'Acceleradors del Sincrotró ALBA, on ha estat responsable del disseny, la fabricació, el muntatge i la posada en funcionament dels acceleradors per tal que es poguessin dur a terme experiments des de maig de 2012. És membre del comitè tècnic d'assessorament d'acceleradors de diferents fonts de llum de sincrotró d'arreu del món.

CLIMENT GINÉ I GINÉ

Doctor en psicologia, degà i professor titular de la facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i de l'Esport Blanquerna de la Universitat Ramon Llull (URL), la seva activitat professional s'ha desenvolupat en l'àmbit de les persones amb discapacitat intel·lectual i les seves famílies, primer a l'escola, després a l'administració en diverses responsabilitats i, finalment, a la universitat.

A Blanquerna ha combinat la docència en els estudis de magisteri, psicopedagogia i màster amb la gestió com a vicedegà i, posteriorment, degà d'aquesta institució.

És investigador principal del grup de recerca consolidat Discapacitat i Qualitat de Vida: Aspectes Educatius. Les seves àrees de recerca prioritàries se centren en l'àmbit de les persones amb discapacitat intel·lectual i les seves famílies, en concret en la contribució dels serveis a la qualitat de vida tant de les persones com de les famílies, i els processos d'inclusió educativa i social.

És autor de diverses publicacions, col·laborador de la UNESCO en qualitat de consultor i membre de l'American Association on Intellectual and Developmental Disabilities i de la International Association for the Scientific Study of Intellectual Disability. Forma part del Comitè Científic de la International Society on Early Intervention. És membre de la comissió específica per a la Valoració dels Mèrits i Activitats Individuals (CEMAI) de la Comissió d'Avaluació de la Qualitat de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya (AQU). Avaluador de projectes de recerca de l'Agència Nacional de Evaluación y Prospectiva (ANEP), forma part de diversos comitès editorials. Ha estat guardonat amb l'International Award 2012 de l'American Association on Intellectual and Developmental Disabilities.

MARIA PAU GINEBRA MOLINS

Llicenciada en física i doctora en ciències per la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC). Actualment és catedràtica del Departament de Ciència dels Materials d'aquesta universitat i directora de la Divisió de Biomaterials del Centre de Recerca en Enginyeria Biomèdica (CREB) de la UPC.

La seva àrea principal de recerca és el disseny de nous biomaterials per a la medicina regenerativa, l'enginyeria de teixits i l'alliberament controlat de fàrmacs, especialment en el camp de la regeneració òssia.

Ha participat en més de 30 projectes de recerca, i és autora de set patents i de més de 120 articles publicats en revistes científiques, així com de nombroses contribucions a congressos i conferències. És membre del consell editor de les revistes *Acta Biomaterialia* i *Journal of Tissue Engineering*. Des de l'any 2009, és membre del consell de direcció de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya (AQU). L'any 2006 va rebre el premi Ciutat de Barcelona per a la Investigació Tecnològica, i el 2008 el premi ICREA Acadèmia per a l'excel·lència en la recerca, atorgat per la Generalitat de Catalunya.

JORDI ISERN I VILABOY

Doctor en física per la Universitat de Barcelona (1978), actualment és professor d'investigació del CSIC i director de l'Institut d'Estudis Espacials de Catalunya (IEEC) i de l'Institut de Ciències de l'Espai (CSIC). Membre de la Societat Catalana de Física, de les societats astronòmiques espanyola i europea i de la Reial Acadèmia de Doctors de Catalunya.

Ha estat coeditor de la revista *Europhysics Letters* (1992-97), president de l'Associació de Campus Afiats, membre del Board of Trustees de la International Space University i president de la Comissió Científica de l'Observatori Hispano-Alemany de Calar Alto (2006-10).

Ha treballat sobre l'origen dels elements lleugers, els mecanismes de col·lapse a estrelles de neutrons, les supernoves de tipus Ia, la cristal·lització de les estrelles nanes blanques i sobre l'evolució química de la Galàxia. Darrerament ha estat treballant sobre detecció de raigs gamma mitjançant el satèl·lit INTEGRAL. Aquests estudis han donat lloc a més de tres-centes publicacions (inclouen els tres primers articles d'astrofísica a *Nature* i el primer article a l'*Annual Review* d'astronomia fets des de l'Estat) i 11 tesis doctorals

GENOVEVA MARTÍ I CAMPILLO

Llicenciada en filosofia per la Universitat de Barcelona (UB) (1981). Doctora per la Universitat de Stanford (1989). Ha estat professora de la University of Washington a Seattle, de la University of California, Riverside i de la London School of Economics and Political Science. Des de l'any 2002 és professora d'investigació ICREA al departament de Lògica, Història i Filosofia de la Ciència de la facultat de Filosofia de la UB.

Des de l'any 2005 coordina Logos, grup de recerca en Lògica, Llenguatge i Cognició, i col·labora en els programes doctorals de Ciència Cognitiva i Llenguatge i Filosofia Analítica.

La seva recerca se centra en la reflexió filosòfica sobre la referència, la relació entre els mots del llenguatge i les coses que fa possible parlar sobre el món, representar-lo i transmetre'n informació. Tradicionalment s'ha considerat la referència com una relació mediatitzada per la nostra perspectiva cognitiva sobre les coses. Des d'aquest punt de vista, el que determina de quines coses parlem són els conceptes que associem a les paraules que usem. Contra aquest punt de vista, ha defensat una teoria segons la qual el que determina allò de què parlem, allò a què ens referim, no són els nostres estats mentals o els nostres conceptes, sinó factors causals i socials que són externs a les nostres ments. Aquesta àrea de recerca està connectada també a la psicologia i la lingüística

EMILIO MONTESINOS SEGUÍ

Doctor en microbiologia per la Universitat Autònoma de Barcelona (1983). Va iniciar la seva activitat en aquesta universitat, posteriorment va treballar a la Universitat Politècnica de Catalunya i més tard a la Universitat de Girona (UdG), on va ser catedràtic de microbiologia i actualment és catedràtic de producció vegetal. Ha estat professor visitant a la Universitat de Cornell (1994). Ha contribuït al desenvolupament de la microbiologia agrícola i de la patologia vegetal, en especial en els camps de l'epidemiologia i el control integrat de malalties de les plantes.

És director del Centre d'Innovació i Desenvolupament en Sanitat Vegetal (CIDSAV) de la UdG, que va crear el 2001, i coordinador d'un grup de recerca consolidat reconegut per la Generalitat de Catalunya des de 1993.

Ha dirigit 25 projectes de recerca finançats per la Generalitat de Catalunya, l'Estat espanyol i la Unió Europea, i 30 contractes amb empreses del sector agroalimentari. Ha publicat 130 articles científics en revistes de microbiologia i patologia vegetal que han rebut 850 citacions. Ha col·laborat com a revisor expert en revistes indexades en el *Science Citation Index* (SCI) i ha estat editor a l'*International Microbiology i Phytopatologia Mediterranea*. És autor de sis patents sobre bioplàguicides i antimicrobians.

Ha estat conferenciant convidat en nombrosos congressos científics, ha participat en comitès i panells per a l'avaluació de la recerca i ha estat assessor científic en programes de control de malalties dels fruiters, d'abast nacional i internacional.

És soci d'honor de la Sociedad Española de Fitopatología, de la qual va ser president.

NÚRIA SEBASTIÁN GALLÉS

Catedràtica de psicologia a la Universitat Pompeu Fabra i, prèviament, a la Universitat de Barcelona. La seva recerca s'ha centrat en l'estudi de l'aprenentatge i el processament del llenguatge, en especial en poblacions bilingües, i ha desenvolupat models dins la neurociència cognitiva. Ha estat pionera en la recerca de l'aprenentatge bilingüe en nadons.

Va rebre formació postdoctoral a l'Institut Max Planck i al Centre National de la Recherche Scientifique (CNRS). Ha estat investigadora visitant de diversos centres com ara la University of Pennsylvania, la University College London i la University of Chicago.

El 2001 va rebre un guardó de la Fundació James S. MacDonnell dins del programa *Bridging Mind Brain and Behavior* per finançar les seves recerques en nadons que creixen en entorns bilingües. El 2005 va impartir les prestigioses *Nijmegen Lectures* coorganitzades per l'Institut Max Planck i la Universitat de Nimega. El 2009 va ser guardonada amb el premi ICREA Acadèmia per la Generalitat de Catalunya. Va ser membre del grup assessor de la iniciativa patrocinada per l'OCDE *Brain and learning* entre els anys 2002 i 2006.

És la investigadora coordinadora del projecte *Brainglot: Bilingüisme i Neurociència Cognitiva* dins del programa Consolider-Ingenio 2010. Ha escrit més de 80 publicacions científiques en revistes internacionals, incloent-hi les revistes *Science* i el *Proceedings of the National Academy of Sciences* (PNAS).

INSTITUT DE RECERCA BIOMÈDICA (IRB BARCELONA)

L'Institut de Recerca Biomèdica (IRB Barcelona) és una institució de recerca independent i sense afany de lucre dedicada a la ciència biomèdica bàsica i aplicada que treballa en la confluència entre la biologia, la química i la biologia estructural i computacional.

Fundat l'any 2005 per la Generalitat de Catalunya i la Universitat de Barcelona, i ubicat al Parc Científic de Barcelona, l'IRB Barcelona fa recerca d'excel·lència en projectes multidisciplinaris que aborden problemes biomèdics d'alt impacte, fomenta la col·laboració entre les institucions locals i els centres de recerca internacionals, proporciona una formació d'alt nivell en ciències de la vida, promou la innovació i la transferència de tecnologia i fomenta un diàleg obert amb el públic a través d'activitats educatives i de divulgació. Tot això l'ha posicionat com un centre de referència internacional. Recentment ha estat reconegut amb el segell Centre d'Excel·lència Severo Ochoa.

FERO, FUNDACIÓ D'ESTUDIS I RECERCA ONCOLÒGICA

Fero és una fundació privada creada l'any 2001 pel Dr. Josep Baselga amb l'objectiu de contribuir a la recerca oncològica translacional, és a dir, transmetre els resultats d'aquesta recerca bàsica a la clínica amb tractaments personalitzats. Amb la integració d'aquestes àrees, els pacients es poden beneficiar d'aquests avenços en un termini més breu.

Fero rep donacions de particulars, empreses i fundacions. Amb aquests fons ha pogut finançar diferents línies de recerca oncològica a l'Hospital Universitari Vall d'Hebron per a diferents patologies de càncer de mama, colorectal, pulmó, cervell, etc.

La fundació ha impulsat l'estudi amb inhibidors específics a l'Institut d'Oncologia de la Vall d'Hebron (VHIO), teràpies adreçades a les mutacions. El grup responsable d'aquesta recerca ha identificat nombrosos mecanismes de resistència a inhibidors, com el trastuzumab, o l'inhibidor de tirosina cinasa lapatinib, tots dos amb HER2 com a diana terapèutica.

Fero dóna suport a l'equip del VHIO, on cada tumor es considera amb una identitat genètica independent. Participa en el desenvolupament de teràpies moleculars adreçades a oncoproteïnes específiques per trobar teràpies personalitzades.

La fundació també va crear el primer centre dedicat únicament al càncer de mama. A més, Fero convoca anualment una beca de 70.000 al millor projecte de recerca oncològica translacional per a joves investigadors.

OBRA SOCIAL “LA CAIXA”

Des de fa més de cent anys, el compromís social és la raó última de l'activitat financera de l'entitat “la Caixa”, que contribueix a la construcció d'una societat més justa i cohesionada. L'any 2011, va destinar un pressupost de 500 milions d'euros per a l'Obra Social, centrats en la promoció de programes socials, científics, mediambientals, educatius i culturals.

En l'àmbit social, entre altres, l'Obra Social “la Caixa” està compromesa amb la difusió i la promoció de la cultura científica i amb l'impuls de la recerca d'excel·lència i d'elevat impacte per als ciutadans.

El programa de Recerca de l'Obra Social “la Caixa” finança projectes de generació de coneixement en els camps de les ciències de la vida i de la salut i també de les ciències humanes i socials. Prioritza la recerca d'alta repercussió social amb especial incidència en els col·lectius més vulnerables.

El programa Ciència i Societat fa difusió i promou la cultura científica, el mètode científic i el pensament crític i innovador. A més, contribueix a l'educació en ciències i a l'estímul de vocacions científiques i posa en valor la recerca com a motor de progrés social. Per aconseguir aquest objectiu, un dels millors instruments és el treball que es desenvolupa als centres CosmoCaixa de Barcelona i Madrid.

MEDALLES “NARCÍS MONTURIOL”

Relació de persones guardonades 1982-2009

JOAQUIM AGULLÓ I BATLLE (1997)
JORDI AGUSTÍ I BALLESTER (2003)
RAMON AGUSTÍ I COMES (2001)
JOAN ALBAIGÉS I RIERA (1989)
RAMON ALBAJES I GARCIA (2002)
MARÍA ERMITAS ALCALDE PAIS (2009)
MARIÀ ALEMANY I LAMANA (2003)
PEDRO LUÍS ALONSO FERNÁNDEZ (2009)
EDUARDO ALONSO I PÉREZ DE AGREDA (2000)
JOSEP AMAT I GIRBAU (1989)
JOSEP M. ANTÓ I BOQUÉ (1994)
PERE ARÚS I GORINA (2003)
MARÍA EUGENIA AUBET SEMMLER (2009)
FRANCESC X. AVILÉS I PUIGVERT (2001)
LOLA BADIA I PÀMIES (2000)
LIÑA BADIMON I MAESTRO (1993)
JAUME BAGUÑÀ I MONJO (2000)
ALBERT BALCELLS I GONZÀLEZ (2009)
ÀNGEL BALLABRIGA I AGUADO (1991)
MANUEL BALLESTER I BOIX (1984)
JAUME BARCELÓ I BUGEDA (1996)
ALBERT BARELLA I MIRÓ (1983)

M. DOLORS BARÓ I MARINÉ (2005)
CARME BATLLE I GALLART (2005)
MARÍA PAZ BATTANER ARIAS (2006)
PILAR BAYER I ISANT (1997)
MIGUEL BEATO DEL ROSAL (2006)
LLUÍS BEL I DÍAZ (1983)
LOURDES BENERÍA I FARRÉ (2002)
JOAN BERTRÁN I RUSCA (1995)
JOAN BLADÉ I PIQUÉ (1994)
PERE BOHIGAS I BALAGUER (1983)
ORIOI BOHIGAS I GUARDIOLA (2005)
ORIOI DE BOLÒS I CAPDEVILA (1982)
JOAN BORDAS I ORPINELL (1996)
CARME BORRELL I THIÓ (2005)
FRANCESC XAVIER BOSCH I JOSE (2005)
FÀTIMA BOSCH I TUBERT (2001)
MIQUEL BRUGUERA I CORTADA (2000)
PERE BRUNET I CROSA (1993)
ARTUR CABALLERO I LÓPEZ (1983)
ROSA CABALLOL I LORENZO (1997)
M. TERESA CABRÉ I CASTELLVÍ (1996)
ANNA CABRÉ I PLA (1993)
JORDI CAMÍ I MORELL (2000)
FRANCESC CAMPS I DÍEZ (1997)

RAMON CANAL I MASGORET (1995)
RAMON CARBÓ I CARRÉ (1993)
EUDALD CARBONELL I ROURA (2000)
ANGEL CARDAMA I AZNAR (1995)
MANUEL CARDONA I CASTRO (1982)
DAVID CARDÚS I PASQUAL (1984)
JOSEP CARRERAS I BARNES (1991)
JAUME CASABÓ I GISPERT (1996)
MARIA CASADO I GONZÀLEZ (2006)
ALÍCIA CASALS I GELPÍ (1998)
CREU CASAS I SICART (1983)
ENRIC CASASSAS I SIMÓ (1989)
MANUEL CASTELLET I SOLANAS (1991)
JOSEP CASTELLS I GUARDIOLA (1989)
MANUEL CASTELLS I OLIVÁN (2002)
JOSEFINA CASTELLVÍ I PIULACHS (1995)
RICARD CASTILLO I COFIÑO (1993)
JOSEP CEGARRA I SÀNCHEZ (1991)
MARÍA DEL CARMEN CLAVER CABRERO (2006)
JOAN MARIA COMPTE I GUINOVART (1992)
LLUÍS CORNUDELLA I MIR (1986)
JOSÉ COSTA I LÓPEZ (2005)
JOSEP CUATRECASAS I ARUMÍ (1986)
EMILIO CUSTODIO I GIMENA (1995)

JOSEP MARIA DOMÈNECH I MATEU (1986)
ALBERT DOU I MAS DE XEXÀS (2003)
EULÀLIA DURAN I GRAU (2005)
MERCÈ DURFORT I COLL (2001)
JOSEP EGOZCUE I CUIXART (1984)
FRANCESC ESPANYOL I COLL (1984)
CLAUDI ESTEVA I FABREGAT (2002)
XAVIER ESTIVILL I PALLEJÀ (1995)
MARTA ESTRADA I MIYARES (1994)
JOAN ESTRUCH I GIBERT (2006)
ENRIQUE FERNÁNDEZ I SÁNCHEZ (1994)
GABRIEL FERRATÉ I PASCUAL (1989)
RAFAEL FERRÉ I MASIP (1996)
ISIDRE FERRER I ABIZANDA (2003)
RAMON FOLCH I GUILLÉN (1991)
JOSEP FONT I CIERCO (1998)
JOSEP MARIA FONT I RIUS (1983)
JORDI FONT I RODÓN (2003)
JOSEP FONTANA I LÁZARO (2002)
MÀRIUS FOZ I SALA (1989)
AMADEU FOZ I TENA (1983)
ENRIC FREIXA I PEDRALS (1984)
MARÍA TERESA FREIXES SANJUÁN (2009)
VALENTÍ FUSTER DE CARULLA (1993)

JAUME GÁLLEGO I BERENGUER (1995)
FAUSTO GARCIA HEGARDT (2009)
MARIA DOLORS GARCIA I RAMON (2003)
FRANCISCO GARCÍA-VALDECASAS SANTAMARÍA (1989)
MIQUEL GASSIOT I MATAS (1993)
JOSEP GIBERT I CLOLS (2005)
SALVADOR GIL I VERNET (1986)
JOSEP MARIA GIL-VERNET I VILA (1986)
FRANCESC GIRAL I PRAT (1993)
ERNEST GIRALT I LLEDÓ (1992)
JOAN GIRBAU I BADÓ (1997)
RAMON GOMIS DE BARBARÀ (2001)
LLUÏSA GRÀCIA I SOLÉ (2006)
JORDI GRAS I RIERA (1983)
ENRIC GRATACÓS I MASANELLA (1986)
JAUME GUÀRDIA I MASSÓ (1994)
JOSEP GUARRO ARTIGAS (2001)
RICARD GUERRERO I MORENO (2000)
JOAN GUINOVRT I CIRERA (1998)
FRANCESC GUIU I GIRALT (1995)
ENRIC HERRERO I PERPIÑAN (1996)
LLUÍS JOFRE I ROCA (2009)
JOAN JOFRE I TORROELLA (1997)
DAVID JOU I MIRAVENT (1991)

FERRAN LAGUARTA I BERTRAN (2006)
MIGUEL ÀNGEL LAGUNAS I HERNÁNDEZ (1992)
XAVIER LLIMONA I PAGÈS (2006)
ANTONI LLORET I ORRIOLS (2005)
LLUÍS MALLART I GUIMERÀ (1995)
JOAQUIM MALUQUER I DE MOTES (1983)
JOAQUIM MALUQUER I NICOLAU (1983)
RAMON MARGALEF I LÓPEZ (1982)
ABEL MARINÉ I FONT (2001)
MANUEL MARTÍ I RECOBER (1992)
ANDREU MAS-COLELL (1989)
JOAN MASSAGUÉ I SOLÉ (1993)
CONXITA MIR CURCÓ (2009)
CARLES MIRAVITLLES I TORRAS (1992)
JOAN MODOLELL I MAINOU (1996)
JOAQUIM MOLAS I BATLLORI (2000)
MARISSA MOLINAS DE FERRER (2009)
MARIA TERESA MÓRA I AZNAR (1992)
JOAN RAMON MORANTE I LLEONART (1998)
ASUNCIÓN MORENO I BILBAO (2005)
MARCIAL MORENO I MAÑAS (2002)
JOSEP LLUÍS MORENZA I GIL (1994)
MANUEL MUNDÓ I MARCET (1991)
JORDI NADAL I OLLER (1983)

JACINT NADAL I PUIGDEFÀBREGAS (1992)
FRANCESC NAVARRO I LÓPEZ (1995)
XAVIER OBRADORS I BERENGUER (1998)
JOSEP O'CALLAGHAN I MARTÍNEZ (1984)
SANTIAGO OLIVELLA I NEL·LO (1998)
EUGENIO OÑATE IBÁÑEZ DE NAVARRA (1989)
JOAN ORÓ I FLORENSA (1982)
MONTSERRAT PAGÈS I TORRENS (2005)
JAUME PALAU I ALBET (1986)
RAMON PALLÀS I ARENY (2002)
PERE DE PALOL I SALELLES (1989)
RAMON PARÉS I FARRÀS (1986)
ÀNGELS PASCUAL DE SANS (2005)
PERE PASCUAL I DE SANS (1986)
RAMON PASCUAL I DE SANS (1991)
JORDI PASCUAL I GAINZA (1997)
ÁNGEL PELLICER I GARRIDO (1994)
JOSEP PERARNAU I ESPELT (1997)
CARLES PERELLÓ I VALLS (2002)
MIQUEL ÀNGEL PERICÀS I BRONDO (2005)
JOAN PRAT I CARÓS (2003)
ANTONI PREVOSTI I PELEGRÍN (1989)
FRANCESC PUCHAL I MAS (1998)
PERE PUIGDOMÈNECH I ROSELL (1992)

LLUÍS PUIGJANER I CORBELLA (1994)
RICARD PUJOL I BORRELL (1995)
AGUSTÍ PUMAROLA I BUSQUETS (1983)
JOAN RAMON I TORRES (2005)
ROGER H. RANGEL (2006)
ENRIC RAS I OLIVA (1986)
GEMMA RAURET I DALMAU (1992)
LLUÍS REVERT I TORRELLAS (1989)
ORIOI RIBA I ARDERIU (1992)
MANUEL RIBAS I PIERA (1992)
GEMMA RIGAU I OLIVER (2006)
ANDREU RIPOLL I MUNTANER (2001)
MARTÍ DE RIQUER I MORERA (1983)
FRANCESC XAVIER RIUS FERRÚS (2009)
RAMON ROCA I PUIG (1984)
ENCARNA ROCA I TRIAS (2002)
JOAN RODÉS I TEIXIDOR (1989)
ROBERT RODRÍGUEZ I ROISIN (1997)
IGNACIO ROMAGOSA I CLARIANA (1998)
JOANDOMÈNEC ROS I ARAGONÈS (2006)
JACINT ROS I HOMBRAVELLA (2005)
JAUME ROTÉS I QUEROL (1991)
CONXITA ROYO I CALPE (2005)
CIRIL ROZMAN I BORSTNAR (1986)

MÀRIUS RUBIRALTA I ALCANÏIZ (2003)
JORDI SABATER I PI (2005)
JOSEP ANTONI SALVA I MIQUEL (1992)
LLUÍS ANTONI SANTALÓ I SORS (1984)
MARTA SANZ I SOLÉ (1998)
ANNA MARIA SASTRE I REQUENA (2003)
FRANCESC SERRA I MESTRES (1989)
ANTONI SERRA I RAMONEDA (2003)
ANNA MARIA SERRA I TORT (2009)
FÈLIX SERRATOSA I PALET (1992)
MIQUEL SIGUAN I SOLER (2005)
JOAQUIM SILVESTRE BENACH (2009)
CARLES SIMÓ I TORRES (1994)
JOAN SOLÀ I CORTASSA (2003)
IGNASI DE SOLÀ-MORALES I RUBIÓ (1994)
MANUEL DE SOLÀ-MORALES I RUBIÓ (2000)
XAVIER SOLANS I HUGUET (1997)
FRANCESC SOLÉ I PARELLADA (2006)
JOAN ANTONI SUBIRANA I TORRENT (1986)
ROLF TARRACH I SIEGEL (1996)
JAVIER TEJADA I PALACIOS (1993)
JAUME ANTONI TERRADAS I SERRA (1992)
JOSEP MARIA TERRICABRAS I NOGUERAS (2000)
LLUÍS TORNER I SABATA (2009)

GEZA TOLNAY WINTERNITZ (1984)
CARME TORRAS I GENÍS (2000)
ENRIC TRILLAS I RUIZ (2000)
MERCÈ UNZETA I LÓPEZ (2006)
MARIA JESÚS URIZ I LESPE (2005)
MATEO VALERO I CORTÉS (1993)
CARLES VALLBONA I CALBO (1991)
ANNA VEIGA I LLUCH (2005)
MARTÍ VERGÉS I TRIAS (1995)
JOAN VERNET I GINÉS (1984)
LLUÍS VICTORI I COMPANYYS (1998)
JOSEP VIGO I BONADA (1993)
JOAN VILA I VALENTÍ (1986)
MIQUEL VILARDELL I TARRÉS (1996)
JUAN JOSÉ VILLANUEVA I PIPAÓN (1997)
CARMINA VIRGILI I RODON (1986)
JORDI VIVES I PUIGGRÓS (1993)
XAVIER VIVES I TORRENTS (2001)
SOLEDAD WOESSNER I CASAS (1994)

PLAQUES “NARCÍS MONTURIOL”

- INSTITUCIÓ CATALANA D'HISTÒRIA NATURAL (IEC) (1983)
- INSTITUT QUÍMIC DE SARRIÀ (1983)
- OBSERVATORI DE L'EBRE (1984)
- ACADÈMIA DE CIÈNCIES MÈDIQUES DE CATALUNYA I BALEARS (1986)
- EQUIP DE TRASPLANTAMENT CARDÍAC DE L'HOSPITAL DE LA SANTA CREU I SANT PAU (1986)
- EQUIP DE TRASPLANTAMENT DE FETGE DE L'HOSPITAL INFANTIL DE LA CIUTAT SANITÀRIA DE LA VALL D'HEBRON (1986)
- MUSEU DE LA CIÈNCIA DE LA FUNDACIÓ “LA CAIXA” (1986)
- LABORATORI MUNICIPAL DE BARCELONA (1991)
- UNITAT DE TRASPLANTAMENT HEPÀTIC DE L'HOSPITAL CLÍNIC (1991)
- INSTITUT DE TECNOLOGIA DE LA CONSTRUCCIÓ DE CATALUNYA (ITEC) (1991)
- INSTITUT DE BOTÀNICA DE BARCELONA (1992)
- INSTITUT DE PALEONTOLOGIA MIQUEL CRUSAFONT DE SABADELL (1992)
- FUNDACIÓ PUIGVERT (1992)
- OBSERVATORI FABRA (1992)
- INSTITUT CATALÀ DE TECNOLOGIA (1993)
- FUNDACIÓ JAUME BOFILL (1993)
- INSTITUT DE RECERCA I TECNOLOGIA AGROALIMENTÀRIES (IRTA) (1995)
- CENTRE NACIONAL DE MICROELECTRÒNICA-INSTITUT DE MICROELECTRÒNICA DE BARCELONA (IMB) (1996)
- MUSEU DE LA CIÈNCIA I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA (1996)

SERVEIS CIENTIFICOTÈCNICS DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA (1996)

CENTRE INTERNACIONAL DE MÈTODES NUMÈRICS EN ENGINYERIA (CIMNE) (1998)

CENTRE DE RECERCA ECOLÒGICA I APLICACIONS FORESTALS (CREAF) (1998)

INSTITUT DE FÍSICA D'ALTES ENERGIES (2000)

CENTRE DE RECERCA MATEMÀTICA (2000)

CENTRE DE SUPERCOMPUTACIÓ DE CATALUNYA (CESCA) (2001)

CENTRE DE VISIÓ PER COMPUTADOR (CVC) (2001)

FUNDACIÓ LA MARATÓ DE TV3 (2001)

AGRUPACIÓ ASTRONÒMICA DE SABADELL (2002)

SOCIETAT CATALANA DE BIOLOGIA (2002)

INSTITUT MUNICIPAL D'INVESTIGACIONS MÈDIQUES (IMIM) (2003)

INSTITUT CARTOGRÀFIC DE CATALUNYA (2003)

INSTITUT UNIVERSITARI D'ESTUDIS DEL PRÒXIM ORIENT ANTIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA (2005)

FUNDACIÓ JORDI GOL I GURINA (2005)

CENTRE TÈCNIC FORESTAL DE CATALUNYA (CTFC) (2006)

INSTITUT D'INVESTIGACIONS BIOMÈDIQUES AUGUST PI I SUNYER (IDIBAPS) (2006)

CENTRE DE REGULACIÓ GENÒMICA (CRG) (2009)

INSTITUT CATALÀ D'INVESTIGACIÓ QUÍMICA (ICIQ) (2009)

TELEVISIÓ DE CATALUNYA SA PEL PROGRAMA QUÈQUICOM DEL CANAL 33 (2009)

